

ตะเคียนหนู

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Anogeissus acuminata* (Roxb. ex DC.) Wall. ex Guill., Perr. & A.Rich.

วงศ์ : COMBRETACEAE

ลำต้น :

ไม้ต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ พัดใบช่วงสั้นสูง 15-25 เมตร ลำต้นเปลาตรง เปลือกสีเทาจนถึงน้ำตาลดำ แตกเป็นสะเก็ดเล็กๆ ทั่วไป

ใบ :

เป็นใบเดี่ยวติดเรียงสลับ ทรงใบรูปรีแกมรูปหอก โคนใบสอบแคบ ปลายใบเรียวแหลม เนื้อใบค่อนข้างบาง กิ่งใบและขอบใบมีขนนุ่ม ยาว ๆ สีเทาอมเหลือง หรือบางทีออกสีเงิน

ดอก :

ดอก ออกเป็นช่อเตี้ยตามง่ามใบ รวมกันเป็นกลุ่มกลมวัดผ่าศูนย์กลางประมาณ 1.5 ซม. ดอกย่อยมีขนาดเล็กสีเหลือง เป็นดอกสมบูรณ์เพศ โคนกลีบรองดอกติดกันเป็นหลอดเรียว ปลายหลอดแผ่กว้างแยกเป็น 5 แฉก ด้านในมีขนยาว ๆ ทั่วไป ไม่มีกลีบดอก เกสรผู้ 10 อัน เรียงตัวเป็น 2 วง

ผล :

เล็กรูปรี มีปีกหรือคีบออกทางด้านข้าง 2 ปีก ส่วนบนเป็นติ่ง หรือเป็นหางยื่นผลอยู่รวมกันเป็นก้อนกลม วัดผ่าศูนย์กลางประมาณ 15 มม.

สรรพคุณ :

- ต้านอนุมูลอิสระและเชื้อแบคทีเรีย

ประโยชน์ :

- เนื้อไม้ขัดเงาได้ดีใช้ทำพื้น ฝาเครื่องเรือน ด้ามเครื่องมือทางเกษตร
- เปลือกให้น้ำฟาดสำหรับฟอกหนัง

ชื่ออื่น :

ขี้หมากเปียก ตะเคียนหนู เบน เปอเยอ สะเร้า สำเราะ หมากเปียก เหว เหียว แหว เอ็นมอญ เอ็นลัน

พบที่อินเดีย พม่า จีนตอนใต้ และภูมิภาคอินโดจีน ในไทยพบแทบทุกภาค ยกเว้นภาคใต้ ขึ้นตาม
ป่าเบญจพรรณและป่าดิบแล้ง มักขึ้นบนเขาหินปูน ความสูงถึงประมาณ 750 เมตร

อ้างอิง :

- <https://www.dnp.go.th/botany/mindexdictdetail.aspx?runno=2280>
- http://www.qsbg.org/Database/Botanic_Book%20full%20option/search_detail.asp?botanic_id=807